

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Miljödomstolen**DOM 2005-02-11**
Meddelad i Växjö**M 8-99****SÖKANDE**

Malmö kommun

Ombud: Advokaten Owe Björk, Alnitz' Advokatbyrå AB,

Box 7493, 103 92 STOCKHOLM

SAKEN

Utfyllnad av vattenområde väster om oljehamnen i Malmö; nu fråga om prøvotidsutredning avseende allmänt fiskeintresse

DOMSLUT

Miljödomstolen förpliktar, med avslutande av prøvotiden, Malmö kommun att till Fiskeriverket utge slutlig avgift för skada och intrång på allmänt fiske med åttiovtåusen (82 000) kr.

Avgiften skall användas till fiskevårdande åtgärder inom Skåne läns kustområde.

ORIENTERING

Växjö tingsrätt, vattendomstolen, lämnade genom del dom den 12 januari 1987 Malmö kommun tillstånd att inom stadsägorna 168 och 169 i Norra hamnområdet i Malmö kommun samt inom allmänt vattenområde fylla ut sammanlagt cirka 97 hektar till en höjd av +2,3 m - efter hårdgöring. Den i domen bestämda arbetstiden gick ut i februari 1997. I domen föreskrevs prøvotid för fisket. Vattendomstolen förordnade att fiskeristyrelsen, efter undersökningar, skriftligen skulle redovisa resultatet av undersökningarna till vattendomstolen. I avbidan härpå uppsköt domstolen frågan om slutliga fiskevårdande åtgärder eller slutlig avgift.

Växjö tingsrätt, vattendomstolen, lämnade vidare genom dom den 31 augusti 1993 sökanden tillstånd att inom fastigheten Hamnen 22:164 i Malmö kommun samt inom allmänt vattenområde anlägga en vågbrytare vid Centralhamnsrännan- Industrihamnsrännan. Domstolen förordnade att de undersökningar som skulle göras i enlighet med 1987 års dom även skulle omfatta inverkan av anläggandet av vågbrytaren.

Arbetena enligt 1987 års dom har utförts på så sätt att en tät vall har anlagts längs områdets västra och norra sida (dvs. de delar som vetter ut mot havet). En väsentlig del av området i övrigt har också fyllts ut.

Prövotidsredovisning har getts in till miljödomstolen.

Efter det att provotidsredovisning har kommit till miljödomstolen har domstolen i kungörelse berett sakägare och remissinstanser tillfälle att inkomma med synpunkter i den uppskjutna frågan. Yttrande har inkommit från Naturvårdsverket, Kammarkollegiet, Fiskeriverket, Länsstyrelsen i Skåne län, Burlövs kommun, Lomma kommun, Miljönämnden i Malmö Stad och sökande Malmö kommun samt synpunkter från Stiftelsen Öresundsfonden.

PRÖVOTIDSUTREDNING

Den av Fiskeriverkets utredningskontor utförda fiskeriundersökningen inkom till miljödomstolen den 25 mars 2003. Undersökningarna har sammanfattats av Fiskeriverket enligt följande.

En knappt 100 hektar stor utfyllnad i Malmö norra hamnområde påbörjades i oktober 1992. En utredning om eventuell påverkan på vattenutbyte och vattencirkulation i Lommabukten, och därmed på fisk och fiske, påbörjades 1997 när invallningen av det tilltänkta utfyllnaden var klar.

Ny information har tagits fram inom tre delmoment i fiskeriutredningen, kartering av biotyper, kvantifiering av grundområdesfauna samt sediment. Äldre jämförelsedata

har inarbetats i resultaten. Information om vattenutbyte, plattfisktäthet och fysiologi hos skrubba har hämtats ur andra undersökningar. Informationen om plattfisktäthet har delvis omarbetats.

I denna sammanfattning refereras de moment där ny information tagits fram. Utredningen avslutas med en diskussion och en skadebedömning där även övrig information ingår.

I de under år 2001 karterade områdena som representerar Lommabukten i stort täcktes botten till ungefär två tredjedelar av nate/nating och fintrådiga alger medan resterande tredjedel saknade makroskopisk vegetation. I sydligaste delen av Lommabukten, närmast Spillepeng och hamnen, täckte vegetationen en tredjedel. En stor del av vegetationstäckets utgjordes av mer eller mindre nedbrutna indrivna rödalger.

Grundområdesfaunan, räkor och småfisk m.m., i Lommabukten var för perioden 1992 till 1994 knappt 5 g/m² och rar perioden 1997 till 2001 cirka 4 g/m². Lerstubb var den dominerande arten. Äldre data för den sydligaste delen, från tiden före utfyllnaden av Spillepeng, gav en biomassa på cirka 2,5 g/m².

Sedimentdata visade att de undersökta grundområdena, även den allra sydligaste delen, i Lommabukten var av erosions- eller transportbottentyp.

Fiskeriverket gör följande skadebedömning.

De utförda undersökningarna visar inte på att några storskaliga förändringar har ägt rum på Lommabuktens grundområden till följd av utbyggnaden av Norra hamnen. Även strax norr om det påverkade området var produktionen av fiskfödoorganism god. Detta överensstämmer med modellberäkningarna av vattenutbytet som anger att för områdena 2500 meter norr om Spillepeng och området 1200 meter norr om Lomma hamn har utbyggnaden inte inneburit någon påverkan. Däremot visar undersökningarna en lokal påverkan i allra sydligaste delen av Lommabukten.

Förenklat gav de modellberäkningar som SMHI utförde ett minskat vattenutbyte för det instängda området i sydligaste delen av Lommabukten. Det minskade vattenutbytet

medför en minskning av den för området normala produktionen av fiskföda. Produktionen av mobil epifauna i och runt bankarna med detritus som observerades vid biotopkarteringen var säkerligen mycket liten på grund av de låga syrevärdena och på det rent mekaniska hinder som bankarna utgjorde. Ett totalt bortfall av produktion av fiskföda på de cirka 25 hektar som hade tätast ansamlingar av detritus och där vattenutbytet var som mest begränsat motsvarar årligen mellan 350 och 400 kg fisk i fångstbar storlek i ett opåverkat område. All produktion i detta 25 hektar stora del område var dock inte utslagen. Även i kringliggande delar av området störs dock produktionen i avtagande grad av detritusansamling och något begränsat vattenutbyte till drygt en kilometer norr om Spillepeng där ingen påverkan kunde spåras. Förslaget till skattning av skadan blir att produktionsbortfallet i de mindre påverkade delarna kompenseras av den kvarstående produktionen i det mest påverkade området. Förhållandet att vattenutbytet redan innan utbyggnaden av hamnen var begränsat, och salthalten var variabel och låg, medför ungefär en halvering av den produktion man kunde förvänta från ett opåverkat område. Bedömningen är att utbyggnaden av Norra hamnen orsakat en skada på fiskfödoproduktionen som årligen motsvarar 200 kg fisk i fångstbar storlek.

Utifrån tidigare undersökningar i Öresundsområdet kan följande fördelning på arter göras av de 200 kg fisk i fångstbar storlek: 102 kg sill/skarp-sill, 54 kg torskfisk, 8,8 kg skrubba, 4,2 kg rödspätta, 0,5 kg av vardera piggvar och tunga, 8 kg makrill/näbbgädda samt 22 kg övrig fisk. I övrig fisk ingår till exempel öring.

Till produktionen av fisk i fångstbar storlek kommer bortfallet av ett möjligt uppväxtområde för plattfisk. Ett totalt bortfall av ett grundområde innebär en verklig förlust genom att de plattfiskar som skulle vuxit upp inte kan växa upp på något annat område, där finns redan fullt av plattfiskyngel. Området med mycket begränsat vattenutbyte omfattar cirka 25 hektar. Detta område är ungefär 1,25 % av Öresunds cirka 200 km² grundområdena (0-3 meters djup). En förlust av 1,25 % av uppväxtområden för plattfisk motsvarar enligt fiskeristatistiken och enkätundersökningen en årlig fångst av plattfisk på 150-200 kg eller cirka 7 kg per hektar. Bedömningen är att uppväxtområde för mellan 150 och 200 kg plattfisk i fångstbar storlek bortfaller årligen.

SÖKANDES INSTÄLLNING TILL PRÖVOTIDS UTREDNINGEN

Sökanden har anfört i huvudsak följande.

Skadebedömning

Fiskeriverkets bedömning att hamnutfyllnaden orsakat skada utöver den skada som blivit ersatt genom engångsavgifterna för utfyllnadsområdena är ägnad att förvåna. Verkets bedömning avviker från SMHI:s bedömning år 1986, att utfyllnadernas inverkan på strömningsförhållanden i Lommabukten måste anses försumbar.

Under förättning att rimlig försiktighet iaktas vid skadevärderingen och att skadan ersätts med engångsbelopp i syfte att användas för fiskevårdande åtgärder i Lommabukten kan Malmö kommun likväl tänka sig att medge ett tillägg till den avgift som betalats enligt deldomen den 12.1.1987. Vid tilläggsavgiftens bestämmande bör dock hänsyn tas till att den av Fiskeriverket bedömda skadan måste anses till viss del vara orsakad av Spillepengsutfyllnaden.

Skadevärderingen

Beträffande skadevärderingen hänvisas till Johan Tielmans PM. Han har med användande av i vattenmål vedertagen kapitaliseringsränta om 4 % värderat skadan till ett belopp om högst 85 000 kr. Med beaktande av de uttalanden som SMHI och SGU gjorde år 1986 rörande hamnutfyllnadens och Spillepengsutfyllnadens relativa inverkan kan kommunen för sin del acceptera en tilläggsavgift i ett för allt om 50 000 kr, förutsatt att de parter som företräder allmänna intressen i målet - Kammarkollegiet, länsstyrelsen och berörda kommuner - godtar denna skadevärdering.

Med hänsyn till skadans omfattning är det rimligt, att den kompenseras genom en avgift och inte genom någon form av åtgärd. De åtgärder som antytts av länsstyrelsen och kommunerna - fysiska åtgärder i vattenområdet eller utsättning av ål och/eller plattfisk skulle - såsom Johan Tielman anfört i sitt utlåtande - kräva kostnader som inte står i rimlig proportion till värdet av antagen skada.

MOTSTÅENDE INTRESSEN

Fiskeriverket har anført i huvudsak följande.

Bedömning av fiskeskada

Sökanden har accepterat att en fiskeskada uppkommit genom utfyllnaden väster om oljehamnen. Det beräknade fångstbortfallet av fisk har orsakats av ett minskat vattenutbyte i allra sydligaste delen av Lommabukten. Sökanden menar dock att den av verket bedömda skadan till viss del kan vara orsakad av utfyllnaderna vid Spillepeng. Verket delar denna uppfattning. Fiskeriverket konstaterar att sökanden inte motsätter sig verkets modell för beräkning av fångstbortfall (kg) av fisk. Fiskeriverket anser att följande beräkning av fiskeskadan kan göras (tab 1).

Tabell 1. Beräkning av årligt fångstbortfall för olika arter i kg, direkt och indirekt orsakat av det försämrade vattenutbytet i sydligaste delen av Lommabukten.

Skrubba	Rödspätta_	Piggvar	Torsk	Sill
120	57	7	62	124

Skadekompenserande åtgärder

Fiskeriverket anser att fiskeskadan som uppstått i första hand skall kompenseras genom skadekompenserande åtgärder. Dessa åtgärder skall öka vattenutbytet innanför sandreveln norr om Spillepeng. Verket kan dock inte bedöma om det är tekniskt möjligt att utföra sådana möjligheter och vilka kostnaderna kan vara. I andra hand skall fiskeskadan kompenseras genom att en fiskeavgift fastställs.

Fiskeavgift

Fiskeriverket anser att vid beräkningen även fiskeavgift skall det årliga fångstbortfallet för respektive fiskart enligt tabell 1 användas. Fiskeavgiften bör beräknas utifrån de kostnader som skulle uppstå om fångstbortfallet av fisk kompenseras genom utsättning av fisk. Verket har därför vid beräkning av värdet av fiskeskadan använt inköpskostnader för fångstfärdig rödspotta, piggvar och torsk från fiskodlingar. För sill och skrubba saknas sådana uppgifter och därför har första förstahandsvärdet använts. Vid kompensering av skador på lax och öring i sötvatten används inte förstahandsvärdet

utan ofta inköpsvärdet av laxöringsmolt för att beräkna en fiskeavgift. Verket anser att motsvarande förfarande även borde kunna tillämpas i havet när det finns uppgifter om kostnader för inköp. En beräkning av fiskeskadan görs därför enligt tabell 2.

Tabell 2. Beräkning av fiskeskada för olika fiskarter.

	Skrubba	Rödspotta	Piggvar	Torsk	Sill
Fångstbortfall kg/år	120	57	7	62	124
Kostnad kr/kg	5a	74b	74c	82d	2a
Fiskeskada kr/år	600	4218	518	5084	248

a Medelvärde avräkningsnotor förstahandsmottagare (Fiskeriverket 2003).

b Inköpskostnad (Joe McElwee Irland 2004-05-05).

c Uppgift för inköpskostnad för piggvar saknas men bedöms jämförbar med c. d Medelvärde för inköpskostnad (Fjord Havvekst AIS Norge 2004-05-04).

Värdet av det totala fångstbortfallet av fisk är 10 668 kr per år enligt tabell 2. Med 4 % ränta uppgår det kapitaliserade beloppet till 266 700 kr. Bedömningen är att den beräknade fiskeskadan till 50 % har orsakats av Spillepensutfyllnaderna. Fiskeriverket anser därför att engångsavgift på 133 000 kr skall fastställs som fiskeavgift för att kompensera skador på fisket i Lommabukten av utfyllnaden väster om oljehamnen i Malmö. Fiskeavgiften bör användas till fiskevårdande åtgärder i kustnära områden i Skåne län.

Kammarkollegiet har i yttrande till miljödomstolen yrkat att för den fiskeskada som uppkommit i rubricerade ärende att skall sökanden utge en engångsavgift enligt 2 kap. 8 § äldre vattenlagen om 133 000 kr, att användas till fiskevårdande åtgärder i kustnära områden i Skåne län.

Länsstyrelsen i Skåne Län, har i yttrande och vid huvudförhandlingen anfört bl.a. följande.

Fiskeskadans omfattning

I underlaget redovisas en fångstsammansättning i Öresund på vilken effekten av skadan på fisknäringensorganismer baseras på. Länsstyrelsen har i en studie av fisket i länet kunnat konstatera att det fram till 2000 systematiskt felrapporterades stora mängder sill i tråloområdet i norra Öresund. I området registrerades under 2001 ca 700 ton sill vilket skall jämföras med 2000 och 1999 års siffror på 13 000 respektive 16 500 ton. Detta

gäller enbart de svenska fångsterna, sannolikt finns samma tendenser inom danskt fiske. För att bedöma effekten i denna del måste detta beaktas. Det framgår ej av underlaget om så har skett.

Utfyllnaden har enligt yrkesfiskare i Lomma inneburit att den nordgående strömmen som tidigare kom in i Lommabukten vid Alnarp har förskjutits utåt/norrut och numera träffar kusten ca 5 km längre norrut vid Haboljung där vissa erosions skador uppstått på kusten. Förändringen av vattenströmmen har enligt fiskarna medfört att vattenomsättningen försämrats i stora delar av bukten och att fisket kraftigt försämrats i Lommabukten. Skadans omfattning och huruvida den täcks av Fiskeriverkets utredning är oklart. Enligt fiskarna så är fångstminskningarna i området långt större än de 350 - 400 kilo som utredningen visar på.

Kompensationsåtgärder

Länsstyrelsen anser att skador som är av permanent karaktär i första hand bör lösas via åtgärder som syftar till att minska den fortsatta påverkan i området. Utifrån vad som framgår av rapporten så har skadorna i huvudsak uppstått innanför den sandrevel som sträcker sig från Spillepengen och norrut. Vad sökanden i första hand bör åläggas är att undersöka möjligheterna att utöka vattenutbytet innanför sandreveln.

I det fall det inte finns förutsättningar för att åtgärder enligt ovan bör en fiskeavgift dömas ut. Fiskeskadan bör rimligen ersättas med kostnaden för att för all framtid utplantera den mängd fisk som produceras inom det utfyllda området.

Fiskeavgiften bör användas till att kompensera bortfallet av fisk med åtgärder i form av utsättningar av ål, plattfiskyngel (om detta kan visa sig vara en fungerande och biologiskt acceptabel åtgärd) eller för fiskevårdande åtgärder i Öresund eller i Öresund mynnande vattendrag.

Burlövs kommun, Miljö- och räddningsförvaltningen område Miljö & Hälsoskydd, har i yttrande till miljödomstolen bl. a. anfört. Med hänvisning till områdets höga värden och till att uppväxtområden för plattfisk årligen bortfaller bör klargöras vilka åtgärder som kan genomföras för att minska den negativa påverkan i området samt för att

inte ytterligare påverka området negativt. Vidare bör uppmärksammas på att påverkan på fiskfödoproduktionen i sin tur kan medföra negativa konsekvenser för övriga arter i det skyddsvärda ekosystemet.

Malmö stad, miljönämnden, har anfört i huvudsak följande. Miljöförvaltningen anser med stöd av Fiskeriverkets utredning att utfyllnaderna i stort inte har påverkat Lommabukten, men att de sydligaste delarna dock visar på en mycket kraftig påverkan i form av minskad vattenomsättning, låg syrehalt, hög halt av organiskt material, liten fiskfödaproduktion och ett avsevärt bortfall av plattfisk och övrig fisk.

Prövotidsutredningen har med andra ord visat att utfyllnaderna inte haft någon avgörande inverkan på Lommabukten. Miljöförvaltningen menar att det påverkade området på 25 ha inte får bli större än vad det är idag.

Lomma kommun, Miljö- och byggnadsnämnden, har anfört bl.a. följande. Miljökontoret kan inledningsvis konstatera att undersökningen ger vid handen att utfyllnaden i Malmö hamn påverkar vattenutbytet negativt i södra Lommabukten. Totalt bedöms påverkansområdet vara mellan 25 och 40 hektar beroende på vilka ytor som räknas in. Inom påverkansområdet var ca 16 % (ca 5 hektar) fullständigt täckt av detritushögar (förmultnade delar av växter och djur).

För att ta reda på hur den vattenlevande faunan påverkas mer exakt krävs fördjupade studier enligt den aktuella undersökningen. Sådana omfattande undersökningar bedöms av fiskeriverket som orealistiska.

Miljökontoret har förståelse för att sådana fördjupade studier kan vara dyra och komplicerade att genomföra. Med tanke på den påverkan som Öresund och Lommabukten är utsatt för i form av utfyllnad, utsläpp m.m. torde det vara svårt att koppla förändringar av marin flora och fauna till specifika ingrepp.

Utredningen avser endast påverkan på marin fauna i Lommabukten till följd av hamnutbyggnaden, vilket överrensstämmer med Vattendomstolens beslut. Med tanke på att Södra Lommabukten utgör ett Natura 2000-område (vilket inte framgår i Fiskeriverkets

utredning) vore det även intressant att undersöka hur fågelpopulationerna påverkas av att mängden födoorganismer (mobil epifauna) minskat samt att mängden detritus ökat.

Vidare borde det även undersökas om det minskade vattenutbytet med syrefria perioder som följd kan vara en faktor när det gäller den förhållandevis omfattande fågeldöd som förekommit i Lommabuktens södra del under de två senaste somrarna.

Stiftelsen Öresundsfonden har anfört att fonden vill sätta ett pris på själva sjöbotten, vilket man kan göra efter beräkning av den biomassa som försvinner och omräkna värdet till fisk.

SÖKANDENS BEMÖTANDE

Sökanden har anfört bland annat följande.

Fiskeriverket har uttalat att den skada som verket ansett föreligga i första hand bör kompenseras genom åtgärder för ökning av vatten utbytet innanför sandrevel norr om Spillepeng men har samtidigt sagt sig inte kunna bedöma om åtgärden är tekniskt möjlig eller ekonomiskt rimlig. Verket har därför i andra hand föreslagit kompensation i form av en fiskeavgift och har redovisat en beräkning av vad som verket anser vara en rimlig avgift. På grundval därav har verket föreslagit att kommunen skall åläggas betala en engångsavgift om 133 000 kr.

Burlövs kommuns miljö- och räddningsnämnd har efterlyst möjliga skadekompenserande åtgärder.

Malmö kommun vidhåller sin tidigare redovisade ståndpunkt att tekniskt möjliga och ekonomiskt rimliga åtgärder för att kompensera den skada om vars omfattning enighet råder inte står till buds, varför skadan bör kompenseras genom en engångsavgift. Kommunen kan inte godta Fiskeriverkets beräkning utan vidhåller den beräkning som fiskerikonsulent Johan Tielman gjort. Han har bedömt den totala skadans värde vara 85 000 kr. Vid en likafördelning av ansvaret för skadan mellan SYSAV:s Spillepengsutfyllnad och kommunens utfyllnad, vilket Fiskeriverket ansett vara rimligt, skulle kommunens avgift stanna vid 42 500 kr. Kommunen står emellertid fast vid sitt medgivande om

50 000 kr. Detta innebär vid den angivna ansvarsfördelningen att värdet av totalskadan är 100 000 kr. Skillnaden mellan 100 000 kr och 85 000 kr kan ses som en marginal för osäkerhet i skadebedömningen.

Kammarkollegiet, som har att föra det allmännas talan vad gäller allmänt fiskeintresse, har preciserat sin talan genom yrkande om en engångsavgift om 133 000 kr, vilket är hälften av den beräknade skadan som enligt Fiskeriverket är 266 000 kr. Av de 133 000 kr skulle hälften falla på Malmö kommuns utfyllnad.

Det finns ett tredje sätt att beräkna skadan, vilket nu åberopas i andra hand, nämligen att utgå från vattendomstolens domar 1987 avseende tillståndsprövningen av SYSAV:s och Malmö kommuns utfyllnader. I dessa domar har man för total skada räknat 300 kr per ha och år i 1996 års penningvärde. Det ger en total skada om 164 000 kr, av vilken hälften, 82 000 kr, faller på sökanden enligt följande:

$$25 \times 1.75 \times 300 \times 25 = 82\ 000.$$

4

DOMSKÄL

Eftersom målet anhängiggjordes vid vattendomstolen år 1981 har miljödomstolen att vid prövningen tillämpa vattenlagen (1918:523), "ÄVL", i dess då gällande lydelse.

Miljödomstolen anser att den redovisade fiskeriundersökningen med avseende på den uppskjutna frågan, är av tillräcklig omfattning för att miljödomstolen skall kunna slutligt avgöra frågan.

Frågan om fiskeskada

Sökanden har uttryckt tveksamhet till Fiskeriverkets bedömning att den tillståndgivna vattenverksamheten orsakat merskada på fisket och grundar bland annat sin uppfattning på SMHI:s uttalande från 1986 att utfyllnadernas inverkan på strömningsförhållandena i Lommabukten är försumbara. Fiskeriverkets biologiska slutsatser i undersökningen om förhållandena i södra Lommabukten har dock inte ifrågasatts.

Enligt Länsstyrelsens uppfattning har fiskeskada uppstått till följd av utfyllnaderna i vattnet, vilket grundas på bl.a. uttalanden av yrkesfiskare om att vattenomsättningen förändrats i Lommabukten och att fisket försämrats. Länsstyrelsen har inte framfört

några erinringar mot Fiskeriverkets utredning, bortsett från ett påpekande om beräkningsgrunden för sillfisket.

Lomma kommun har konstaterat att Fiskeriverkets undersökningar ger vid handen att utfyllnaden i Malmö hamn påverkar vattenutbytet i södra Lommabukten.

Miljödomstolen finner att den av Fiskeriverket utförda utredningen visar att skada på fisket på sannolika skäl uppkommit till följd av företaget. Vidare finner miljödomstolen att den uppkomna skadan inte är fullt ut kompenserad med den i 1987 års deldom bestämda fiskeavgiften.

Frågan om skadekompensation

Flera remissinstanser, Länsstyrelsen, Fiskeriverket och kommunerna, har förordat skadekompenserande åtgärder i första hand. Länsstyrelsen och Lomma kommun har dessutom föreslagit fördjupade studier för precisering av skadebilden samt utredning av tekniska möjligheter att förbättra syreutbytet i södra Lommabukten. Kammarkollegiet har endast yrkat att fiskeavgift skall utdömas.

Sökanden har motsatt sig åtgärder av teknik- och kostnadsskäl, men medgivit att betala fiskeavgift.

Miljödomstolen finner att osäkerhet föreligger beträffande teknik och möjligheter att åstadkomma miljömässigt beständiga och effektiva åtgärder som helt kompenserar skadan på fisket. En fiskeavgift bör därför utgå.

Frågan om fiskeavgift

Sökanden har medgivit fiskeavgift och har vid huvudförhandlingen lämnat förslag på beräkning med utgångspunkt i avgiftsunderlagen för fiskeskada som tillämpades i målen 1987 för kommunens utbyggnad av Malmö hamn och SYSAV:s utfyllnader vid Spillepeng. Den avgift som sökanden föreslagit är indexuppräknad och beräknad för hela påverkansområdet i enlighet med Fiskeriverkets utredning. Fiskeriverket och Länsstyrelsen har i sina andrahandsyrkanden föreslagit en fiskeavgift baserad på inköpskostnader-

na för odlad fångstfärdig fisk. Kammarkollegiet har föreslagit fiskeavgift i enlighet med Fiskeriverkets förslag.

Fiskeförhållandena i utfyllnadsområdena vid Spillepeng och i den nu berörda delen av södra Lommabukten kan anses likvärdiga med hänsyn till att totalskada inte uppkommer inom hela påverkansområdet. Myndigheternas förslag baseras på åtgärder som miljödomstolen anser för närvarande inte vara ändamålsenliga och kostnadsmässigt vida överstiga det förlorade fångstvärdet. Miljödomstolen finner därför att en fiskeavgift i stället bör utgå och finner beräkningen i enlighet med sökandens andrahandsförslag vara den mest adekvata. Avgiften skall således bestämmas till 82 000 kr. Fiskeavgiften skall användas för fiskevårdande åtgärder inom Skåne läns kustnära områden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR se bilaga nr 1

Överklagande senast den 4 mars 2005

På miljödomstolens vägnar

Marianne Nilsson

Roger Ödmark

I denna dom har deltagit rådmannen Marianne Nilsson, ordförande, miljörådet Roger Ödmark samt de sakkunniga ledamöterna Börje Ekstrand och Bo Essvik.